

Lovec Bobrů

František Nedvěd

1. Na severu, v bílé Kanadě, srdce své zanechal Rein.
Nejlepším lovcem byl v osadě, v lásce však veliký laik.
Zatímco on bobry lovil, jinej mu za dívkou chodil,
večer, když sám v chatě usínal, hvězdám se svěřoval.

R: Tak sám, tak sám, on na sever se bral,
když měsíc plál, na oči černé vzpomínal.
Tam někde v dáli štěstí své má,
dívenku, které své srdce dá.
Pak krásný ten můj sen se vyplní.

2. Jednou však přišla mu zlá stopa, prohlédl komedii tu.
Šel do baru ,vyhledal soka, by skončil falešnou hru.
Zatímco pistole třeskne, jeden z nich do prachu klesne
a ten který, tady zůstal žít, navždy musí odejít.

R:

3. Na severu v bílé pustině, uštvaný psanec se hnál.
v patách byla mu policie, jak divně osud s ním hrál.
Pro zákon byl navždy ztracen, že miloval stal se psancem.
Hvězdy mu svítily nad hlavou, když ujížděl bílou Kanadou.

R: